

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 8. septembra 2022*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Autorské právo a s ním súvisiace práva – Smernica 2001/29/ES – Článok 5 ods. 2 písm. b) – Výlučné právo rozmnožovania – Výnimka – Rozmnoženie na súkromné použitie – Poplatok – Oslobodenie *ex ante* – Osvedčenie o oslobodení, ktoré vydal súkromnoprávny subjekt kontrolovaný len organizáciami kolektívnej správy autorských práv – Kontrolná právomoc tohto subjektu“

Vo veci C-263/21,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) zo 17. marca 2021 a doručený Súdnemu dvoru 23. apríla 2021, ktorý súvisí s konaním:

Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (Ametic),

proti

Administración del Estado,

Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA),

Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI),

Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE),

Artistas Intérpretes, Entidad de Gestión de Derechos de Propiedad Intelectual (AISGE),

Ventanilla Única Digital,

Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA),

Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO),

Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI),

Sociedad General de Autores y Editores (SGAE),

SÚDNY DVOR (piata komora),

* Jazyk konania: španielčina.

v zložení: predseda piatej komory E. Regan, sudcovia I. Jarukaitis, M. Ilešič, D. Gratsias (spravodajca) a Z. Csehi,

generálny advokát: A. M. Collins,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (Ametic), v zastúpení: A. González García, M. Magide Herrero, R. Sánchez Aristi a D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogados,
- Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), v zastúpení: J. J. Marín López, abogado,
- Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), v zastúpení: J. A. Hernández-Pinzón García, abogado,
- Artistas Intérpretes, Entidad de Gestión de Derechos de Propiedad Intelectual (AISGE), v zastúpení: J. M. Montes Relazón, abogado,
- Ventanilla Única Digital, v zastúpení: J. J. Marín López, abogado,
- Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), v zastúpení: R. Gómez Cabaleiro, abogado,
- Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), v zastúpení: I. Aramburu Muñoz a J. de Fuentes Bardají, abogados,
- španielska vláda, v zastúpení: L. Aguilera Ruiz, splnomocnený zástupca,
- francúzska vláda, v zastúpení: A. Daniel a A.-L. Desjonquères, splnomocnené zástupkyne,
- Európska komisia, v zastúpení: É. Gippini Fournier a J. Samnadda, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230) a všeobecných zásad práva Únie.
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (Ametic) na jednej strane a Administración del Estado (Štátna správa, Španielsko), Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Entidad de Gestión de Derechos de Propiedad Intelectual (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) a Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) na druhej strane, pričom predmetom sporu je návrh na zrušenie niektorých ustanovení Real Decreto 1398/2018 por el que se desarrolla el artículo 25 del texto refundido de la Ley de Propiedad Intelectual,... aprobado por el Real Decreto Legislativo 1/1996, de 12 de abril, en cuanto al sistema de compensación equitativa por copia privada (kráľovský dekrét č. 1398/2018, ktorým sa vykonáva článok 25 kodifikovaného znenia zákona o duševnom vlastníctve, schváleného kráľovským legislatívnym dekrétom č. 1/1996 z 12. apríla, pokiaľ ide o systém primeranej kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie) z 23. novembra 2018 (BOE č. 298 z 11. decembra 2018, s. 121354).

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2001/29

- 3 Odôvodnenia 31, 35 a 38 smernice 2001/29 znejú:

„(31) Je potrebné zabezpečiť primeranú rovnováhu práv a záujmov medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv, ako aj medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv a používateľmi predmetov ochrany. ...

...

(35) V niektorých prípadoch výnimiek alebo obmedzení musia byť nositelia práv primerane odškodnení, aby sa im dostatočne vynahradilo [nositelia práv dostať primeranú kompenzáciu, aby boli vhodne odškodnení za – *neoficiálny preklad*] používanie ich chránených diel alebo iných predmetov ochrany. Keď sa stanovuje forma, podrobné úpravy a možná úroveň vhodnej kompenzácie [takejto primeranej kompenzácie – *neoficiálny preklad*], treba zohľadniť osobitné podmienky každého prípadu. Pri posudzovaní týchto podmienok je hodnotným [hodnotiacim – *neoficiálny preklad*] kritériom možné poškodenie nositeľa práv vyplývajúce z daného aktu. V prípadoch, keď nositelia práv už dostali platby nejakou inou formou, napríklad ako súčasť licenčného poplatku, nemusí byť

potrebná žiadna osobitná alebo samostatná platba. Úroveň vhodnej [primeranej – *neoficiálny preklad*] kompenzácie by mala v plnej miere zohľadňovať stupeň používania technologických ochranných opatrení uvedených v tejto smernici. V niektorých situáciách, keď je ujma nositeľa práv minimálna, nemusí vzniknúť žiadna povinnosť platby.

...

(38) Členské štáty musia mať možnosť poskytnúť výnimku alebo obmedzenie v súvislosti s právom rozmnožovania pre niektoré druhy rozmnožovania zvukového, vizuálneho a audiovizuálneho materiálu na súkromné použitie, ktoré sú doplnené vhodnou [primeranou – *neoficiálny preklad*] kompenzáciou. Sem môžu patriť úvodné alebo pokračujúce systémy odmeňovania ako kompenzácie za ujmu nositeľom práv [Takáto výnimka môže zahŕňať zavedenie alebo zachovanie systémov odmeňovania určených na poskytnutie náhrady nositeľom práv za spôsobenú ujmu – *neoficiálny preklad*]. ...“

4 Článok 2 tejto smernice, nazvaný „Právo rozmnožovania“, stanovuje:

„Členské štáty ustanovia výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou, v celku alebo v časti:

- a) pre autorov k ich dielam;
- b) pre výkonných umelcov k záznamom ich výkonov;
- c) pre výrobcov zvukových záznamov k ich zvukovým záznamom;
- d) pre výrobcov prvých záznamov filmov k originálu a k rozmnoženinám ich filmov;
- e) pre vysielajúce organizácie k záznamom ich vysielaní, či už sú tieto vysielania prenášané po drôte alebo vzduchom vrátane káblov alebo satelitu.“

5 Článok 5 uvedenej smernice, nazvaný „Výnimky a obmedzenia“, v odsekoch 2 a 5 stanovuje:

„2. Členské štáty môžu zabezpečiť [stanoviť – *neoficiálny preklad*] výnimky alebo obmedzenia práva rozmnožovania ustanoveného v článku 2 v nasledujúcich prípadoch:

...

- b) vo vzťahu k rozmnožovaniu na akomkoľvek médiu [nosiči – *neoficiálny preklad*] vykonanému fyzickou osobou pre súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný, za podmienky, že nositelia práv dostanú primeranú kompenzáciu, v ktorej sa zohľadní uplatnenie alebo neuplatnenie technologických opatrení uvedených v článku 6 na dotknuté dielo alebo predmet ochrany;

...

5. Výnimky a obmedzenia ustanovené v odsekoch 1, 2, 3 a 4 sa budú uplatňovať iba v niektorých osobitných prípadoch, pri ktorých nedochádza ku konfliktu s bežným využívaním diela alebo predmetu ochrany a ktoré neodôvodnene nepoškodzujú oprávnené záujmy nositeľa práv.“

Smernica 2014/26/EÚ

6 Odôvodnenia 2, 14 a 26 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/26/EÚ z 26. februára 2014 o kolektívnej správe autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom a o poskytovaní multiteritoriálnych licencií na práva na hudobné diela na online využívanie na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 84, 2014, s. 72) znejú:

„(2) Správa autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom zahŕňa poskytovanie licencií používateľom, kontrolu používateľov, monitorovanie využívania práv, presadzovanie autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom, vyberanie finančných príjmov získaných na základe využívania práv a rozdeľovanie súm splatných nositeľom práv. Organizácie kolektívnej správy umožňujú, aby nositeľom práv bola vyplácaná odmena za používanie diel, ktoré by sami nemohli kontrolovať či presadzovať, a to aj na iných než domácich trhoch.

...

(14) Táto smernica nevyžaduje, aby organizácie kolektívnej správy prijali osobitnú právnu formu. V praxi tieto organizácie fungujú v rôznych právnych formách, ako sú združenia, družstvá alebo spoločnosti s ručením obmedzeným, ktoré riadia alebo vlastnia nositelia autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom alebo subjekty zastupujúce týchto nositeľov práv. V niektorých výnimočných prípadoch však v dôsledku právnej formy organizácie kolektívnej správy nie je prítomný aspekt vlastníctva alebo riadenia. Je to tak napríklad v prípade nadácií, ktoré nemajú členov. Ustanovenia tejto smernice by sa však mali vzťahovať aj na tieto organizácie. ...

...

(26) Organizácie kolektívnej správy vyberajú, spravujú a rozdeľujú príjmy z využívania práv, ktoré im zverili nositelia týchto práv. Tieto príjmy náležia predovšetkým nositeľom práv, ktorí môžu mať priamy právny vzťah k organizácii alebo môžu byť zastúpení subjektom, ktorý je členom organizácie kolektívnej správy, alebo na základe dohody o zastúpení. ...“

7 Podľa článku 1 tejto smernice sa v nej stanovujú požiadavky potrebné na zabezpečenie riadneho fungovania správy autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom organizáciami kolektívnej správy.

8 Článok 3 uvedenej smernice uvádza tieto definície:

„Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

a) „organizácia kolektívnej správy“ je každá organizácia, ktorá je oprávnená na základe zákona, alebo postúpenia, licencie či inej zmluvnej dohody spravovať autorské práva alebo práva súvisiace s autorskými právami v mene viacerých nositeľov práv a v záujme spoločného prospechu týchto nositeľov práv ako svoj jediný alebo hlavný účel a ktorá spĺňa jedno alebo oboje z týchto kritérií:

- i) je vo vlastníctve alebo pod kontrolou svojich členov;
- ii) má štruktúru na neziskovom základe;

...

d) ‚člen‘ je nositeľ práv alebo subjekt zastupujúci nositeľov práv vrátane iných organizácií kolektívnej správy a združení nositeľov práv, ktoré spĺňajú podmienky členstva v organizácii kolektívnej správy a táto organizácia ich povolila;

...

h) ‚príjem z práv‘ znamená príjem, ktorý v mene nositeľov práv vyberie organizácia kolektívnej správy, či už na základe výhradného práva, práva na odmenu alebo práva na náhradu odmeny;

...“

Španielske právo

Zákon o duševnom vlastníctve

- 9 Článok 25, nazvaný „Primeraná kompenzácia za rozmnoženinu na súkromné použitie“, Ley de Propiedad Intelectual (zákon o duševnom vlastníctve) v konsolidovanom znení schválenom Real Decreto Legislativo 1/1996, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Propiedad Intelectual, regularizando, aclarando y armonizando las disposiciones legales vigentes sobre la materia (kráľovský legislatívny dekrét č. 1/1996, ktorým sa schvaľuje kodifikované znenie zákona o duševnom vlastníctve a ktorý stanovuje, spresňuje a zosúladuje právne predpisy platné v tejto oblasti) z 12. apríla 1996 (BOE č. 97 z 22. apríla 1996, s. 14369), v znení Real Decreto-ley 12/2017 (kráľovský zákonný dekrét č. 12/2017) z 3. júla 2017 (BOE č. 158 zo 4. júla 2017, s. 56444) (ďalej len „zákon o duševnom vlastníctve“), znie:

„1. Rozmnožovanie diel sprístupnených vo forme kníh alebo publikácií, ktoré sú im na tento účel kráľovským dekrétom postavené na roveň, ako aj vo forme zvukových záznamov, zvukovo-obrazových záznamov alebo iných zvukových, obrazových alebo audiovizuálnych nosičov uskutočňované prostredníctvom technických zariadení alebo nástrojov netypografickej povahy výlučne na súkromné, neobchodné alebo nepodnikateľské použitie a na účely, ktoré nie sú priamo alebo nepriamo komerčné, v súlade s článkom 31 ods. 2 a 3, vedie k primeranej kompenzácii za každý z troch uvedených spôsobov rozmnožovania, ktorej cieľom je primerane kompenzovať ujmu spôsobenú veriteľom v dôsledku rozmnožovania uskutočneného na základe zákonného obmedzenia rozmnoženiny na súkromné použitie. Táto kompenzácia je stanovená pre každý spôsob rozmnožovania v závislosti od zariadení, prístrojov a hmotných nosičov určených na vyhotovenie uvedenej rozmnoženiny, ktoré boli vyrobené na španielskom území alebo nadobudnuté mimo tohto územia, aby sa na tomto území distribuovali alebo používali.

...

3. Výrobcovia usadení v Španielsku, pokiaľ pôsobia ako obchodní distribútori, ako aj osoby, ktoré mimo španielskeho územia nadobúdajú zariadenia, prístroje a hmotné nosiče uvedené v odseku 1, aby ich na španielskom území distribuovali alebo používali, sú povinní zaplatiť túto kompenzáciu.

Okrem toho distribútori, veľkoobchodníci a maloobchodníci, ktorí postupne nadobúdajú uvedené zariadenia, prístroje a hmotné nosiče, sú spoločne a nerozdielne zodpovední za zaplatenie kompenzácie dlžníkom, ktorí im ich dodali, pokiaľ nepreukážu, že ju skutočne týmto dlžníkom zaplatili.

Distribútori, veľkoobchodníci a maloobchodníci, ktorí postupne nadobúdajú uvedené zariadenia, prístroje a hmotné nosiče, môžu v súlade s postupom, ktorého cieľom je zabezpečiť účinnosť primeranej kompenzácie stanovenej kráľovským dekrétom, požadovať vrátenie uvedenej kompenzácie, pokiaľ ide o predaj zariadení, prístrojov a hmotných nosičov určených na vyhotovovanie rozmnoženín osobám, na ktoré sa vzťahuje výnimka podľa odseku 7.

...

7. Od zaplataenia kompenzácie sú oslobodené nasledujúce nákupy zariadení, prístrojov a hmotných nosičov určených na vyhotovovanie rozmnoženín:

...

b) nákupy uskutočnené právnickými alebo fyzickými osobami konajúcimi ako koneční spotrebitelia, ktoré preukážu, že nadobudnuté zariadenia, prístroje alebo hmotné nosiče sa používajú výlučne na podnikateľské účely, a pod podmienkou, že tieto zariadenia, prístroje alebo hmotné nosiče neboli *de iure* alebo *de facto* sprístupnené súkromným používateľom a sú zjavne vyhradené na iné použitie ako na vyhotovenie rozmnoženín na súkromné použitie, čo musia dlžníkom a prípadne spoločne a nerozdielne zodpovedným subjektom preukázať osvedčením vydaným právnickou osobou uvedenou v odseku 10;

...

8. Právnické alebo fyzické osoby, ktoré nie sú oslobodené od platenia kompenzácie, môžu požiadať o vrátenie kompenzácie, ak:

a) konajú ako koneční spotrebitelia, pričom preukážu, že nadobudnuté zariadenia, prístroje alebo hmotné nosiče na vyhotovovanie rozmnoženín sa používajú výlučne na podnikateľské účely, a pod podmienkou, že tieto zariadenia, prístroje alebo hmotné nosiče neboli *de iure* alebo *de facto* sprístupnené súkromným používateľom a sú zjavne vyhradené na iné použitie ako na vyhotovenie rozmnoženín na súkromné použitie.

...

10. Organizácie spravujúce práva duševného vlastníctva sa v súlade s platnými predpismi podieľajú na zriadení, riadení a financovaní právnickej osoby, ktorá ako ich zástupca vykonáva tieto funkcie:

a) správa oslobodení od platieb kompenzácie a správa jej vrátení;

b) prijímanie a následné zasielanie pravidelných zoznamov zariadení, prístrojov a nosičov určených na vyhotovovanie rozmnoženín, za ktoré existuje povinnosť zaplatiť kompenzáciu, ktoré vypracúvajú dlžníci a prípadne spoločne a nerozdielne zodpovedné subjekty v rámci postupu na zabezpečenie účinnosti kompenzácie, ktorý je stanovený kráľovským dekrétom, spravujúcim organizáciám;

c) jednotná fakturačná komunikácia.

11. Dlžníci a spoločne a nerozdielne zodpovedné subjekty poverujú právnickú osobu zriadenú spravujúcimi organizáciami v súlade s ustanoveniami predchádzajúceho odseku, aby

monitorovala nákupy a predaje podliehajúce povinnosti platiť primeranú kompenzáciu, ako aj tie, na ktoré sa vzťahujú výnimky uvedené v odseku 7. Rovnako osoby, ktoré získali osvedčenie o oslobodení, poskytnú na žiadosť uvedenej právnickej osoby údaje potrebné na overenie toho, či podmienky požadované na získanie oslobodenia sú naďalej skutočne splnené.

12. ...

... Ministerstvo školstva, kultúry a športu rieši spory, ktoré mu boli predložené v súvislosti s tým, že uvedená právnická osoba odmietla udeliť osvedčenia o oslobodení podľa odseku 7 písm. b) a c) a zamietla žiadosti o vrátenie primeranej kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie uvedené v odseku 8.“

10 Jediné dodatkové ustanovenie kráľovského zákonného dekrétu č. 12/2017 stanovuje:

„1. Organizácie spravujúce práva duševného vlastníctva musia zriadiť právnickú osobu podľa článku 25 ods. 10... zákona o duševnom vlastníctve v lehote troch mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto kráľovského zákonného dekrétu.

2. Žiadna zo spravujúcich organizácií nemá sama osebe spôsobilosť kontrolovať rozhodnutia uvedenej právnickej osoby.

...“

Kráľovský dekrét č. 1398/2018

11 Kráľovský dekrét č. 1398/2018 v odseku 3 stanovuje:

„Na účely tohto kráľovského dekrétu platia nasledujúce vymedzenia pojmov:

a) osvedčenie o oslobodení: všetky osvedčenia uvedené v článku 25 ods. 7 písm. a) až c)... zákona o duševnom vlastníctve, ktorých držiteľmi môžu byť tieto osoby:

...

2° právnické alebo fyzické osoby konajúce ako koneční spotrebitelia, ktoré preukážu, že nimi nadobudnuté zariadenia, prístroje alebo hmotné nosiče sa používajú výlučne na podnikateľské účely, a pod podmienkou, že tieto zariadenia, prístroje alebo hmotné nosiče neboli *de iure* alebo *de facto* sprístupnené súkromným používateľom a sú zjavne vyhradené na iné použitie ako na vyhotovenie rozmnožení na súkromné použitie;

...“

12 Článok 10 kráľovského dekrétu č. 1398/2018, nazvaný „Postup získavania a používania osvedčenia o oslobodení“, stanovuje:

„1. Na získanie osvedčenia o oslobodení podľa článku 3 písm. a) bodu 2° musí dotknutá osoba predložiť právnickej osobe [podľa článku 25 ods. 10 zákona o duševnom vlastníctve] žiadosť, ktorá musí byť prípadne elektronicky podpísaná a ktorá musí obsahovať tieto informácie:

a) daňové identifikačné číslo, ako aj meno a priezvisko alebo obchodné meno;

- b) uvedenie predmetu činnosti alebo vyhlásenie o činnosti žiadateľa;
- c) vyhlásenie, za ktoré zodpovedá žiadateľ, týkajúce sa týchto aspektov:
 - 1° režim používania zariadení, prístrojov a hmotných nosičov, ktoré sa majú nadobudnúť a ktoré musia byť určené výlučne na použitie na podnikateľské účely, ktoré je zjavne odlišné od vyhotovovania rozmnoženín na súkromné použitie;
 - 2° skutočnosť, že tieto zariadenia, prístroje a hmotné nosiče ani *de facto* ani *de iure* nesprístupní súkromným používateľom;
 - 3° skutočnosť, že sa podriadi kontrolným právomociam, ktoré právnickej osobe priznáva článok 25 ods. 11... zákona o duševnom vlastníctve.
- d) v prípade, že žiadateľ zamestnáva pracovníkov, ktorým dá k dispozícii zariadenia, prístroje alebo hmotné nosiče, ktoré majú byť nadobudnuté, vyhlásenie, že títo pracovníci sú na jeho zodpovednosť oboznámení s týmito informáciami:
 - 1° že zariadenia, prístroje alebo hmotné nosiče, ktoré im poskytuje ich zamestnávateľ na výkon ich pracovných úloh, sa musia používať výlučne na tento účel;
 - 2° že používanie uvedených zariadení, prístrojov alebo hmotných nosičov na súkromné účely nie je povolené.

2. Právnická osoba poskytne na svojej internetovej stránke štandardizovaný vzor žiadosti o udelenie osvedčenia o oslobodení, ktorý spĺňa podmienky stanovené v predchádzajúcom odseku.

...

4. Po prijatí žiadosti o vydanie osvedčenia o oslobodení má právnická osoba pätnásť pracovných dní na udelenie alebo odmietnutie osvedčenia a na oznámenie svojho rozhodnutia žiadateľovi.

5. Právnická osoba môže odmietnuť udeliť osvedčenie len v týchto prípadoch:

- a) ak žiadosť neobsahuje všetky informácie požadované týmto článkom;
- b) ak vyhlásenia o zodpovednosti neodrážajú požiadavky podľa tohto článku;
- c) ak bolo žiadateľovi predtým zrušené osvedčenie o oslobodení, s výnimkou prípadov, keď dôvody na toto zrušenie už neexistujú.

V prípadoch uvedených pod písmenami a) a b) vyššie poskytne právnická osoba žiadateľovi lehotu siedmich pracovných dní na vybavenie jeho žiadosti.

Odmietnutie sa žiadateľovi oznámi spolu s náležitým odôvodnením tohto rozhodnutia, pričom tento žiadateľ je okrem toho informovaný o práve podať opravný prostriedok na Ministerstvo kultúry a športu v lehote jedného mesiaca od oznámenia rozhodnutia o odmietnutí podľa článku 25 ods. 12... zákona o duševnom vlastníctve.

...

10. Osoby, ktoré majú nárok na oslobodenie, môžu v prípade, že nedisponujú osvedčením, využiť postup vrátenia kompenzácie.“

13 Článok 11 kráľovského dekrétu č. 1398/2018, nazvaný „Postup vrátenia kompenzácie“, znie:

„1. Žiadosť o vrátenie kompenzácie sa predloží právnickej osobe. Táto žiadosť, ktorá musí byť podľa možnosti podpísaná elektronicky, musí obsahovať tieto informácie:

- a) daňové identifikačné číslo, ako aj meno a priezvisko alebo obchodné meno;
- b) uvedenie predmetu činnosti alebo vyhlásenie o činnosti žiadateľa;
- c) kópia faktúry za nákup zariadení, prístrojov alebo hmotných nosičov;
- d) vyhlásenie, za ktoré zodpovedá žiadateľ, týkajúce sa týchto aspektov:
 - 1° skutočnosť, že nadobudnuté zariadenia, prístroje alebo hmotné nosiče sa používajú výlučne na podnikateľské účely a sú zjavne vyhradené na iné použitie než na vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie;
 - 2° skutočnosť, že tieto zariadenia, prístroje a hmotné nosiče neboli ani *de facto* ani *de iure* sprístupnené súkromným používateľom;
 - 3° skutočnosť, že sa podriadi kontrolným právomociam, ktoré právnickej osobe priznáva článok 25 ods. 11... zákona o duševnom vlastníctve.
- e) v prípade, že žiadateľ zamestnáva pracovníkov, ktorým dal k dispozícii zariadenia, prístroje alebo hmotné nosiče, ktoré nadobudol, vyhlásenie, že títo pracovníci sú na jeho zodpovednosť oboznámení s týmito aspektmi:
 - 1° zariadenia, prístroje alebo hmotné nosiče, ktoré im poskytuje ich zamestnávateľ na výkon ich pracovných úloh, sa musia používať výlučne na tento účel;
 - 2° používanie uvedených zariadení, prístrojov alebo hmotných nosičov na súkromné účely nie je povolené.

2. Právnická osoba poskytne na svojej internetovej stránke štandardizovaný vzor žiadosti o vrátenie kompenzácie, ktorý spĺňa podmienky stanovené v predchádzajúcom odseku.

3. Právnická osoba má lehotu jedného mesiaca od doručenia žiadosti, aby vykonala potrebné overenia s cieľom zistiť, či existuje nárok na vrátenie kompenzácie, a oznámila svoje rozhodnutie žiadateľovi.

...

5. Právnická osoba môže odmietnuť vrátenie kompenzácie len v týchto prípadoch:

- a) žiadosť o vrátenie kompenzácie neobsahuje všetky informácie požadované týmto článkom;
- b) vyhlásenia o zodpovednosti neodrážajú požiadavky podľa tohto článku;
- c) suma uvedená v žiadosti o vrátenie kompenzácie je nižšia ako suma stanovená v predposlednom pododseku článku 25 ods. 8... zákona o duševnom vlastníctve, s výhradou výnimky stanovenej v uvedenom článku;
- d) po preskúmaní žiadosti nie je konštatovaný nárok na vrátenie kompenzácie.

V prípadoch uvedených pod písmenami a) a b) sa žiadateľovi poskytne lehota siedmich pracovných dní na opravu jeho žiadosti.

Odmietnutie sa žiadateľovi oznámi spolu s náležitým odôvodnením tohto rozhodnutia, pričom tento žiadateľ je okrem toho informovaný o práve podať opravný prostriedok na Ministerstvo kultúry a športu v lehote jedného mesiaca od oznámenia rozhodnutia o odmietnutí podľa článku 25 ods. 12... zákona o duševnom vlastníctve.“

14 Článok 12 kráľovského dekrétu č. 1398/2018 stanovuje:

„1. Spravujúce organizácie a právnická osoba rešpektujú dôvernú povahu všetkých informácií, o ktorých sa dozvedeli pri výkone svojich funkcií, a spracovanie týchto informácií podlieha v každom prípade dodržiavaniu predpisov týkajúcich sa ochrany hospodárskej súťaže a ochrany údajov.

2. Dlužníci, distribútori a držiteľia osvedčení o oslobodení sa nemôžu odvolávať na tajomstvo obchodných záznamov podľa článku 32 ods. 1 Código de Comercio [obchodný zákonník] pri kontrolách vykonávaných právnickou osobou na základe právomocí, ktoré jej zveruje článok 25 ods. 11... zákona o duševnom vlastníctve.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 15 Ametic, žalobca vo veci samej, je združenie výrobcov, obchodníkov a distribútorov v odvetví informačných technológií a komunikácií, ktorého činnosť zahŕňa obchodovanie so zariadeniami, prístrojmi a hmotnými nosičmi určenými na vyhotovovanie rozmnoženín, na ktoré sa vzťahuje kompenzácia za rozmnoženinu na súkromné použitie. Svojou žalobou podanou na vnútroštátny súd, Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko), sa Ametic domáha najmä zrušenia niektorých ustanovení kráľovského dekrétu č. 1398/2018 vrátane jeho článkov 3 a 10. Tento kráľovský dekrét stanovuje vykonávacie pravidlá k článku 25 zákona o duševnom vlastníctve, ktorý bol prijatý v nadväznosti na rozsudok z 9. júna 2016, EGEDA a i. (C-470/14, EU:C:2016:418), v ktorom bol podaný výklad článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 v tom zmysle, že tento článok bráni predchádzajúcemu systému primeranej kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie, ktorý zatažoval štátny rozpočet.
- 16 Ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, španielsky zákonodarca v tomto článku 25 zaviedol systém kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie v prospech nositeľov autorských práv z titulu vyhotovovania rozmnoženín chránených diel výlučne na súkromné použitie prostredníctvom technických zariadení alebo nástrojov netypografickej povahy.
- 17 Vnútroštátny súd v podstate uvádza, že článok 25 ods. 3 zákona o duševnom vlastníctve stanovuje, že osoby, ktoré vyrábajú alebo distribuujú na španielskom území zariadenia, ktoré môžu byť použité na vyhotovovanie rozmnoženín chránených diel, sú povinné zaplatiť kompenzáciu za rozmnoženinu na súkromné použitie. Uvedení výrobcovia a distribútori môžu preniesť sumu tejto kompenzácie na svojich zákazníkov, veľkoobchodníkov alebo maloobchodníkov, ktorí ju môžu prípadne preniesť na konečných spotrebiteľov.

- 18 Tento súd ďalej spresňuje, že podľa článku 25 ods. 7 písm. b) tohto zákona sú od zaplatenia kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie v prvom rade oslobodené nákupy zariadení, prístrojov a nosičov určených na vyhotovovanie rozmnoženín, ktoré uskutočnili právnické alebo fyzické osoby konajúce ako koneční spotrebitelia, ktoré preukážu, že nadobudnuté zariadenia, prístroje alebo hmotné nosiče sa používajú výlučne na podnikateľské účely, a pod podmienkou, že tieto zariadenia, prístroje alebo hmotné nosiče neboli *de iure* alebo *de facto* prístupné súkromným používateľom a sú zjavne vyhradené na iné použitie ako na vyhotovenie rozmnoženín na súkromné použitie. Tento dôkaz musí byť predložený prostredníctvom osvedčenia vydaného právnickou osobou, ktorú v súlade s odsekom 10 tohto článku 25 zriadili organizácie spravujúce práva duševného vlastníctva a ktorá ako ich zástupca vykonáva správu oslobodení od platieb a správu vrátení z titulu kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie.
- 19 Dotknuté osoby, ktoré nie sú držiteľmi takéhoto osvedčenia, musia znášať náklady na kompenzáciu za rozmnoženinu na súkromné použitie v okamihu nákupu. Ak však preukážu, že nakúpené zariadenia, prístroje alebo nosiče určené na vyhotovovanie rozmnoženín sa používajú výlučne na podnikateľské účely, a pod podmienkou, že tieto zariadenia, prístroje alebo nosiče neboli prístupné súkromným používateľom a sú zjavne vyhradené na iné použitie ako na vyhotovenie rozmnoženiny na súkromné použitie, môžu od tej istej právnickej osoby požadovať vrátenie kompenzácie, ktorú predtým zaplatili.
- 20 Vnútroštátny súd ďalej uvádza, že distribútori, veľkoobchodníci a maloobchodníci, ktorí postupne nadobúdajú predmetný tovar, môžu žiadať od spravujúcich organizácií vrátenie kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie, ktorú predtým zaplatili v rámci predaja, ktorý uskutočnili v prospech držiteľov osvedčenia o oslobodení.
- 21 Článok 3 písm. a) kráľovského dekrétu č. 1398/2018 kvalifikuje ako „osvedčenie o oslobodení“ osvedčenie, ktorého držiteľmi môžu byť najmä osoby uvedené v článku 25 ods. 7 písm. b) zákona o duševnom vlastníctve. Článok 10 tohto kráľovského dekrétu upravuje postup získania a používania uvedeného osvedčenia o oslobodení.
- 22 Okrem toho vnútroštátny súd spresňuje, že v súlade s článkom 25 ods. 11 zákona o duševnom vlastníctve a článkom 12 uvedeného kráľovského dekrétu, ktorý ho vykonáva, je právnická osoba oprávnená požadovať oznámenie informácií potrebných na výkon kontrolných právomocí, ktoré jej boli zverené v rámci jej funkcií týkajúcich sa správy oslobodení od platieb a správy vrátení z titulu kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie, a že počas takýchto kontrol sa hospodárske subjekty nemôžu dovoľávať tajomstva obchodných záznamov, ktoré stanovuje vnútroštátne právo.
- 23 Vnútroštátny súd uvádza, že právnická osoba, ktorá spravuje systém oslobodení prostredníctvom udeľovania osvedčení, ktoré značne uľahčujú činnosť subjektu, ktorý je ich držiteľom, ako aj systém vrátení, podlieha kontrole zo strany organizácií spravujúcich práva duševného vlastníctva, t. j. subjektov, ktoré výlučne zastupujú záujmy veriteľov v rámci kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie. Táto skutočnosť môže ovplyvniť rozhodnutia predmetnej právnickej osoby, pokiaľ ide o udeľovanie osvedčení o oslobodení alebo o vrátenia v každom konkrétnom prípade. Navyše táto „nevyvážená alebo asymetrická“ povaha systému by podľa vnútroštátneho súdu mohla porušiť zásadu rovnosti pred zákonom, a to tým skôr, že možnosť zjednodušenia krokov, ktoré treba uskutočniť v rámci nákupu zariadení, prístrojov a nosičov určených na vyhotovovanie rozmnoženín, závisí práve od tejto právnickej osoby. Vnútroštátny súd uvádza, že jeho pochybnosti sú zvýraznené mimoriadnymi právomocami, ktoré má dotknutá právnická osoba

v oblasti kontroly a na základe ktorých môže požadovať, aby jej boli poskytnuté informácie týkajúce sa činností dotknutých osôb, pričom rozsah týchto právomocí ide tak ďaleko, že zbavuje dotknutý hospodársky subjekt možnosti odvolávať sa na tajomstvo obchodných záznamov. Skutočnosť, že proti rozhodnutiam tejto právnickej osoby možno podať prostriedok nápravy na Ministerstvo kultúry a športu, ktorého samotné rozhodnutia môžu byť predmetom žaloby, sa mu nezdá dostatočná na odstránenie ťažkostí, ktoré podľa neho vyplývajú zo spôsobu určovania členov tejto právnickej osoby.

24 Za týchto podmienok Tribunal Supremo (Najvyšší súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

- „1. Je spôsob určovania členov právnickej osoby upravenej novým článkom 25 ods. 10 [zákona o duševnom vlastníctve] zlučiteľný so smernicou [2001/29] alebo všeobecnejšie so všeobecnými zásadami práva Únie?
2. Bráni smernica [2001/29] alebo všeobecné zásady práva Únie tomu, aby vnútroštátna právna úprava tejto právnickej osobe priznávala právomoc vyžadovať informácie, vrátane účtovných informácií, od kohokoľvek, kto požiada o osvedčenie o oslobodení od povinnosti platiť kompenzáciu za rozmnoženinu na súkromné použitie?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

O prípustnosti

- 25 ADEPI, Ventanilla Única Digital a DAMA spochybňujú prípustnosť prvej otázky z dôvodu, že vnútroštátny súd nespresňuje ani ustanovenie smernice 2001/29 ani všeobecné zásady práva Únie, o ktorých výklad žiada.
- 26 V tejto súvislosti treba konštatovať, že je pravda, že vzhľadom na samotné znenie prvej otázky sa vnútroštátny súd snaží dosiahnuť, aby Súdny dvor posúdil zlučiteľnosť vnútroštátneho ustanovenia s právom Únie, v tomto prípade so smernicou 2001/29 a všeobecnými zásadami práva Únie, a to bez toho, aby spresnil ustanovenia a zásady, o ktoré ide. Súdny dvor opakovane rozhodol, že v rámci postupu spolupráce medzi ním a vnútroštátnymi súdmi zavedeného článkom 267 ZFEÚ Súdnemu dvoru neprináleží posudzovať súlad vnútroštátnej právnej úpravy s právom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. októbra 2015, Consorci Sanitari del Maresme, C-203/14, EU:C:2015:664, bod 43 a citovanú judikatúru).
- 27 Treba však pripomenúť, že v rámci tohto postupu spolupráce zavedeného článkom 267 ZFEÚ Súdnemu dvoru prináleží poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď, ktorá mu umožní rozhodnúť prejednávany spor. Vzhľadom na to Súdnemu dvoru prináleží v prípade potreby preformulovať otázky, ktoré sú mu položené. Je totiž úlohou Súdneho dvora vykladať všetky ustanovenia práva Únie, ktoré vnútroštátne súdy potrebujú na rozhodovanie o žalobách, ktoré im boli predložené, aj keď tieto ustanovenia nie sú výslovne spomenuté v otázkach položených týmito súdmi Súdnemu dvoru (rozsudok z 19. decembra 2019, Nederlands Uitgeversverbond a Groep Algemene Uitgevers, C-263/18, EU:C:2019:1111, bod 31 a citovaná judikatúra).

- 28 Na tieto účely môže Súdny dvor zo všetkých skutočností, ktoré poskytol vnútroštátny súd, a najmä z odôvodnenia rozhodnutia vnútroštátneho súdu, abstrahovať prvky práva Únie, ktoré si vyžadujú výklad so zreteľom na predmet sporu vo veci samej (rozsudok z 19. decembra 2019, *Nederlands Uitgeversverbond a Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, bod 32 a citovaná judikatúra).
- 29 V prejednávanej veci z návrhu na začatie prejudiciálneho konania jednoznačne vyplýva, že konanie vo veci samej sa týka španielskeho systému vyberania kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie, pričom vnútroštátnemu súdu bol predložený návrh na zrušenie niektorých ustanovení kráľovského dekrétu č. 1398/2018, ktorým sa vykonáva článok 25 zákona o duševnom vlastníctve, pričom tento posledný uvedený článok stanovuje najmä zriadenie právnickej osoby poverenej správou systému kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie. Smernica 2001/29 však obsahuje len jedno ustanovenie týkajúce sa takejto kompenzácie, a to jej článok 5 ods. 2 písm. b).
- 30 Okrem toho vnútroštátny súd výslovne odkazuje na zásadu rovnosti medzi dlžníkmi a veriteľmi v rámci predmetnej kompenzácie, z hľadiska ktorej má preskúmať zákonnosť ustanovení, ktoré sú v konaní pred ním sporné, a to bez toho, aby spomenul iné všeobecné zásady práva Únie, o ktorých výklad by podľa neho mohlo ísť.
- 31 Za týchto podmienok nemožno prijať záver, že by prvá otázka obsahovala také nedostatky, ktoré by bránili tomu, aby Súdny dvor mohol vnútroštátnemu súdu poskytnúť užitočnú odpoveď.
- 32 Táto otázka je teda prípustná.

O veci samej

- 33 Vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 27 až 30 tohto rozsudku treba vychádzať z toho, že vnútroštátny súd sa svojou prvou otázkou v podstate pýta, či sa článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 a zásada rovnosti zaobchádzania majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej je právnická osoba, ktorá je zriadená a kontrolovaná organizáciami spravujúcimi práva duševného vlastníctva, poverená správou oslobodení od platieb a správou vrátení z titulu kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie.
- 34 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 stanovuje, že členské štáty môžu stanoviť výnimky alebo obmedzenia výlučného práva rozmnožovania stanoveného v článku 2 tejto smernice, pokiaľ ide o rozmnožovanie na akomkoľvek nosiči vykonané fyzickou osobou na súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný, pod podmienkou, že nositelia práv dostanú primeranú kompenzáciu, v ktorej sa zohľadní uplatnenie alebo neuplatnenie technologických opatrení uvedených v článku 6 uvedenej smernici na dotknuté diela alebo chránené predmety.
- 35 Ako vyplýva z odôvodnení 35 a 38 tej istej smernice, tento článok 5 ods. 2 písm. b) vyjadruje vôľu normotvorcu Únie zaviesť osobitný mechanizmus kompenzácie, ktorý začne fungovať v okamihu, keď nositeľom práv vznikne ujma, ktorá má v zásade za následok vznik povinnosti „odškodniť“ ich alebo im „poskytnúť náhradu“ (rozsudky z 9. júna 2016, *EGEDA a i.*, C-470/14, EU:C:2016:418, bod 19 a citovaná judikatúra, ako aj z 22. septembra 2016, *Microsoft Mobile Sales International a i.*, C-110/15, EU:C:2016:717, bod 26 a citovaná judikatúra).

- 36 Keďže ustanovenia smernice 2001/29 nijako bližšie nespresňujú jednotlivé prvky systému primeranej kompenzácie, členské štáty disponujú širokou mierou voľnej úvahy pri ich vymedzovaní. Členským štátom prináleží najmä určiť osoby s povinnosťou platiť túto kompenzáciu, ako aj stanoviť formu, podrobnosti a výšku uvedenej kompenzácie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, bod 20 a citovanú judikatúru, a z 9. júna 2016, EGEDA a i., C-470/14, EU:C:2016:418, body 22 a 23, ako aj citovanú judikatúru).
- 37 Vzhľadom na praktické ťažkosti súvisiace s identifikáciou súkromných používateľov, ako aj s ukladaním povinnosti týmto používateľom, a to nahradiť nositeľom výlučného práva rozmnožovania ujmu, ktorú im spôsobili, môžu členské štáty na účely financovania primeranej kompenzácie zaviesť „poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie“, ktorý nemajú zaplatiť dotknuté súkromné osoby, ale osoby disponujúce zariadeniami, prístrojmi a nosičmi určenými na vyhotovovanie rozmnoženín, ktoré z tohto dôvodu *de iure* alebo *de facto* sprístupňujú tieto zariadenia určené na vyhotovovanie rozmnožením súkromným osobám. V rámci takéhoto systému prislúcha povinnosť zaplatiť poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie osobám, ktoré disponujú týmito zariadeniami. Členské štáty teda môžu za určitých podmienok uplatňovať poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie vo vzťahu k záznamovým nosičom slúžiacim na vyhotovovanie rozmnoženín vrátane prípadu, keď konečné používanie týchto nosičov nepatrí medzi prípady, na ktoré sa vzťahuje článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 (rozsudok z 22. septembra 2016, Microsoft Mobile Sales International a i., C-110/15, EU:C:2016:717, body 31 a 32, ako aj citovaná judikatúra).
- 38 Keďže takýto systém umožňuje osobám povinným platiť poplatok preniesť výšku poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie do ceny za sprístupnenie uvedených zariadení, prístrojov a nosičov určených na vyhotovovanie rozmnoženín, v konečnom dôsledku znáša poplatok súkromný používateľ, ktorý túto cenu zaplatí, a to v súlade s „primeranou rovnováhou“ v zmysle odôvodnia 31 smernice 2001/29, ktorú treba nájsť medzi záujmami nositeľov výlučného práva rozmnožovania a záujmami používateľov predmetov ochrany (rozsudok z 22. septembra 2016, Microsoft Mobile Sales International a i., C-110/15, EU:C:2016:717, bod 33 a citovaná judikatúra).
- 39 Takýto systém však musí byť odôvodnený nielen praktickými ťažkosťami, ako je nemožnosť identifikovať konečných používateľov, ale z platenia poplatku musí tiež vylúčiť dodávanie zariadení, prístrojov a nosičov určených na vyhotovovanie rozmnoženín iným než fyzickým osobám na účely, ktoré zjavne nesúvisia s vyhotovovaním rozmnoženín na súkromné použitie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, body 45 až 47, a z 22. septembra 2016, Microsoft Mobile Sales International a i., C-110/15, EU:C:2016:717, body 34 až 36).
- 40 Pokiaľ ide konkrétne o podmienku týkajúcu sa oslobodenia dodávania zariadení, prístrojov a nosičov určených na vyhotovovanie rozmnoženín iným než fyzickým osobám na účely, ktoré zjavne nesúvisia s vyhotovovaním rozmnoženín na súkromné použitie, je v zásade v súlade s „primeranou rovnováhou“ medzi záujmami nositeľov autorských práv a záujmami používateľov predmetov ochrany, uvedenou v odôvodnení 31 smernice 2001/29, ak iba konečný nadobúdateľ môže dosiahnuť vrátenie uvedeného poplatku a ak je toto vrátenie podmienené podaním príslušnej žiadosti organizácii poverenej správou týchto poplatkov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, bod 53).

- 41 Ako totiž bolo pripomenuté v bode 38 tohto rozsudku, možnosť priznaná výrobcom, distribútorom a maloobchodníkom preniesť na svojich zákazníkov kompenzáciu za rozmnoženinu na súkromné použitie, ktorú zaplatili, vedie k tomu, že dotknuté hospodárske subjekty nenesú túto finančnú záťaž. Stále platí, že aby sa zabezpečilo, že bremeno kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie v konečnom dôsledku znášajú výlučne koneční používatelia uvedení v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, systém ukladajúci takéto poplatky za rozmnoženinu na súkromné použitie musí zaručovať, aby boli koneční používatelia, ktorí nakupujú zariadenia, prístroje a nosiče na vyhotovenie rozmnoženín na zjavne iné účely, než je vyhotovenie rozmnoženín na súkromné použitie, aj naďalej oslobodení od poplatku.
- 42 Okrem toho, ak systém výberu kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie stanovuje, že konečný používateľ môže byť od nej oslobodený pri nákupe zariadení, prístrojov a nosičov určených na vyhotovenie rozmnoženiny na základe osvedčenia o oslobodení, ktoré v podstate potvrdzuje, že ich nadobúda na účely, ktoré zjavne nesúvisia s vyhotovovaním rozmnoženín na súkromné použitie, predávajúci, ktorý zaplatil tento poplatok svojmu dodávateľovi, ale vzhľadom na predloženie uvedeného osvedčenia ho nemôže preniesť na svojho zákazníka, musí mať možnosť požiadať organizáciu, ktorá je poverená správou uvedeného poplatku, o jeho vrátenie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, bod 55).
- 43 V prejednávanej veci, ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, systém výberu kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie, o ktorý ide vo veci samej, má takú povahu, že stanovuje, že koneční používatelia sú v zásade povinní zaplatiť túto kompenzáciu, pričom zavádza postupy umožňujúce za určitých podmienok oslobodenie od uvedenej kompenzácie, ktoré je podmienené vydaním osvedčenia, alebo jej vrátenie.
- 44 V tomto kontexte vnútroštátny súd kladie prvú otázku z dôvodu, že okolnosť, že právnická osoba, ktorá vydáva osvedčenia o oslobodení a uskutočňuje vrátenia kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie, je zriadená a kontrolovaná organizáciami spravujúcimi práva duševného vlastníctva, môže zahŕňať „nerovnováhu“ alebo „asymetriu“ v záujmoch, ktoré sleduje, čo by mohlo odporovať článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 a zásade rovnosti zaobchádzania.
- 45 V tejto súvislosti treba v prvom rade uviesť, že pokiaľ ide o požiadavky vyplývajúce z článku 5 ods. 2 písm. b) tejto smernice, právo na vrátenie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie v prospech iných než fyzických osôb, ktoré nadobúdajú zariadenia na vyhotovovanie rozmnoženín na zjavne iné účely, než je vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie, musí byť účinné a nesmie nadmerne sťažiť vrátenie zaplateného poplatku. Rozsah, účinnosť, dostupnosť, publicita a jednoduchosť uplatnenia práva na vrátenie musia umožniť napraviť prípadnú nerovnováhu vytvorenú systémom poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie s cieľom prekonať konštatované praktické ťažkosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. septembra 2016, Microsoft Mobile Sales International a i., C-110/15, EU:C:2016:717, bod 37 a citovanú judikatúru). To isté platí pre udeľovanie osvedčení o oslobodení, pokiaľ vnútroštátna právna úprava takisto stanovuje takéto nástroje, aby sa zabezpečilo, že len osoby povinné platiť kompenzáciu, na ktoré sa vzťahuje článok 5 ods. 2 písm. b) uvedenej smernice, skutočne znášajú bremeno kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie.
- 46 Okrem toho v súlade s článkom 3 písm. h) smernice 2014/26 sumy vyberané organizáciou kolektívnej správy v mene nositeľov práv na základe práva na náhradu odmeny predstavujú príjmy z autorských práv alebo s nimi súvisiacich práv. Odôvodnenia 2 a 26 tej istej smernice spresňujú, že tieto príjmy vyberajú, spravujú a rozdeľujú nositeľom práv organizácie kolektívnej správy.

- 47 V tejto súvislosti z článku 3 písm. a) smernice 2014/26 vyplýva, že organizácia kolektívnej správy je každá organizácia, ktorej jediným alebo hlavným cieľom je spravovať na základe zákonného oprávnenia alebo dohody autorské práva alebo práva súvisiace s autorským právom v mene viacerých nositeľov práv a v záujme spoločného prospechu týchto nositeľov práv, pričom táto organizácia môže byť vo vlastníctve alebo pod kontrolou svojich členov. Tak je to aj v praxi, ako to vyplýva z odôvodnenia 14 smernice 2014/26. Napokon článok 3 písm. d) tej istej smernice spresňuje, že členmi organizácie kolektívnej správy práv môžu byť tak nositelia autorských práv alebo s nimi súvisiacich práv, ako aj iné organizácie kolektívnej správy.
- 48 Z toho vyplýva, že pokiaľ ide o správu kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie v zmysle článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, na rozdiel od zástupcov dlžníkov tejto kompenzácie takáto správa patrí podľa definície medzi úlohy, ktoré môžu byť zverené takým organizáciám kolektívnej správy autorského práva, akými sú organizácie spravujúce práva duševného vlastníctva uvedené v zákone o duševnom vlastníctve.
- 49 V tejto súvislosti a vzhľadom na požiadavky uvedené v bode 45 tohto rozsudku treba konštatovať, že zriadenie právnickej osoby, akou je tá, ktorú stanovuje vnútroštátna právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, na účely správy oslobodení od platieb a správy vrátení kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie, môže zodpovedať cieľu jednoduchosti a účinnosti, z ktorého majú prospech aj dlžníci uvedenej kompenzácie, a to bez toho, aby sa títo dlžníci ocitli – len preto, že daná právnická osoba je kontrolovaná organizáciami kolektívnej správy autorských práv – v menej výhodnej situácii, než by boli v prípade neexistencie takejto právnickej osoby.
- 50 Preto musí každá vnútroštátna právna úprava zavádzajúca kompenzáciu za rozmnoženinu na súkromné použitie stanoviť postupy, ktoré vzhľadom na požiadavky uvedené v bode 45 tohto rozsudku zaručujú, že kompenzáciu za rozmnoženinu na súkromné použitie skutočne znášajú len osoby povinné platiť kompenzáciu uvedené v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29.
- 51 Konkrétne členské štáty nemôžu stanoviť spôsoby primeranej kompenzácie, ktorá by zavádzala neodôvodnenú nerovnosť zaobchádzania s jednotlivými kategóriami hospodárskych subjektov, ktoré uvádzajú na trh porovnateľný tovar, na ktorý sa vzťahuje výnimka pre rozmnoženiny na súkromné použitie, alebo s jednotlivými kategóriami používateľov predmetov ochrany (rozsudok z 22. septembra 2016, Microsoft Mobile Sales International a i., C-110/15, EU:C:2016:717, bod 45 a citovaná judikatúra).
- 52 Tieto požiadavky by mohli byť ohrozené, ak by vnútroštátna právna úprava priznávala právnickej osobe, ktorá je oprávnená na vydávanie osvedčení o oslobodení alebo na vrátenie súm neoprávnene zaplatených z titulu kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie, určitú mieru voľnej úvahy, v dôsledku ktorej by osud každej žiadosti podanej na niektorý z týchto účelov závisel od účelnosti, takže táto právnická osoba by mohla pri výkone svojej voľnej úvahy neoprávnene obmedziť právo na oslobodenie od uvedenej kompenzácie alebo na jej vrátenie. Existencia takejto miery voľnej úvahy by totiž mohla viesť k narušeniu spravodlivej rovnováhy medzi nositeľmi práv a používateľmi predmetov ochrany, o ktorú sa usiluje odôvodnenie 31 smernice 2001/29. Príslušná právnická osoba by tiež mohla, ako sa domnieva vnútroštátny súd, uplatňovať diskriminačné zaobchádzanie s rôznymi kategóriami subjektov alebo používateľov, ktorí sa nachádzajú v podobných právnych a skutkových situáciách.

- 53 Naproti tomu vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje, že osvedčenia o oslobodení a vrátenia kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie sa musia poskytnúť včas a na základe objektívnych kritérií, ktoré nezahŕňajú mieru voľnej úvahy na strane osoby, ktorá je príslušná na preskúmanie žiadostí podaných na tento účel, je v zásade spôsobilá splniť požiadavky uvedené v bode 45 tohto rozsudku.
- 54 Okrem toho s cieľom vylúčiť akékoľvek riziko zaujatosti zo strany takejto právnickej osoby pri udeľovaní osvedčení o oslobodení a pri poskytovaní vrátení a následne s cieľom zabrániť narušeniu primeranej rovnováhy medzi nositeľmi práv a používateľmi predmetov ochrany, o ktorú sa usiluje odôvodnenie 31 smernice 2001/29, je potrebné, aby rozhodnutia tejto právnickej osoby, ktorými bolo odmietnuté udelenie takéhoto osvedčenia alebo poskytnutie takéhoto vrátenia, mohli byť predmetom postupu preskúmania, či už nespоровého alebo sporového, pred nezávislým orgánom.
- 55 V prejednávanej veci sa zdá, že články 10 a 11 kráľovského dekrétu č. 1398/2018 ukladajú právnickej osobe poverenej preskúmaním žiadostí povinnosť v stanovených lehotách vydať osvedčenie o oslobodení alebo konštatovať existenciu práva na vrátenie, ak žiadateľ poskytne požadované identifikačné údaje a podpíše vyhlásenia, ktoré mu boli predložené. Okrem toho sa zdá, že stanovujú možnosť podať na nezávislý subjekt, a to na Ministerstvo kultúry a športu, prostriedok nápravy proti rozhodnutiam tejto právnickej osoby, ktorými bola zamietnutá žiadosť o udelenie osvedčenia o oslobodení alebo žiadosť o vrátenie. Za týchto podmienok sa tieto ustanovenia zdajú vhodné na dodržanie požiadaviek uvedených v bode 45 tohto rozsudku, čo však musí overiť vnútroštátny súd.
- 56 V druhom rade pri uplatnení výnimiek stanovených v článku 5 smernice 2001/29 sa musí dodržať zásada rovnosti zaobchádzania, ktorá je zakotvená v článku 20 Charty základných práv Európskej únie a ktorá vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a aby sa s rozdielnymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (rozsudok z 22. septembra 2016, Microsoft Mobile Sales International a i., C-110/15, EU:C:2016:717, bod 44, ako aj citovaná judikatúra).
- 57 Túto zásadu preto nemožno vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby bola osobe, ktorá zastupuje kolektívne záujmy veriteľov v rámci kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie, zverená samotná správa oslobodení od platieb a vrátení tejto kompenzácie. Veritelia a dlžníci v rámci kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie sa vzhľadom na túto záťaž nachádzajú v radikálne odlišných právnych situáciách, takže uvedená zásada nemôže byť porušená z dôvodu, že podliehajú odlišným právam a povinnostiam z titulu režimu kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie.
- 58 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 a zásada rovnosti zaobchádzania sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej je právnická osoba, ktorá je zriadená a kontrolovaná organizáciami spravujúcimi práva duševného vlastníctva, poverená správou oslobodení od platieb a správou vrátení z titulu kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie, pokiaľ táto vnútroštátna právna úprava stanovuje, že osvedčenia o oslobodení a vrátenia sa musia poskytovať včas a v súlade s objektívnymi kritériami, ktoré neumožňujú tejto právnickej osobe zamietnuť žiadosť o udelenie takéhoto osvedčenia alebo o vrátenie na základe záverov zahŕňajúcich uplatnenie voľnej úvahy, a pokiaľ proti jej rozhodnutiam o zamietnutí možno podať prostriedok nápravy na nezávislý orgán.

O druhej otázke

O prípustnosti

- 59 DAMA spochybňuje prípustnosť tejto otázky z dôvodu, že vnútroštátny súd nespresňuje ani ustanovenie smernice 2001/29 ani všeobecné zásady práva Únie, o ktorých výklad žiada.
- 60 Vzhľadom na zásady pripomenuté v bodoch 26 až 28 tohto rozsudku a z tých istých dôvodov, ako sú uvedené v bodoch 29 a 30 tohto rozsudku, však toto tvrdenie nemá vplyv na prípustnosť druhej otázky.
- 61 Okrem toho ADEPI a Ventanilla Única Digital tvrdia, že z článku 25 ods. 7 písm. b) zákona o duševnom vlastníctve a z článku 10 kráľovského dekrétu č. 1398/2018 nevyplýva, že by právnická osoba mohla mať prístup k účtovným informáciám. Situácia, na ktorú poukazuje vnútroštátny súd, je teda čisto hypotetická, takže druhú otázku treba vyhlásiť za neprípustnú.
- 62 V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že v rámci spolupráce medzi Súdny dvorom a súdmi členských štátov, ako ju upravuje článok 267 ZFEÚ, prináleží výlučne vnútroštátnym súdom, ktoré rozhodujú o spore a ktoré musia znášať zodpovednosť za súdne rozhodnutie, ktoré sa má prijať, aby vzhľadom na osobitosti každej veci posúdili tak potrebu prejudiciálneho rozhodnutia na vydanie svojho rozhodnutia, ako aj relevantnosť otázok, ktoré kladú Súdnemu dvoru. Súdny dvor je preto v zásade povinný rozhodnúť, keď sa predložené otázky týkajú výkladu práva Únie (rozsudok z 12. novembra 2015, Hewlett-Packard Belgium, C-572/13, EU:C:2015:750, bod 24 a citovaná judikatúra).
- 63 Vzhľadom na to, že pre otázky týkajúce sa práva Únie platí domnienka relevantnosti, Súdny dvor môže odmietnuť rozhodnúť o návrhu na začatie prejudiciálneho konania podanom vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s realitou alebo predmetom sporu vo veci samej, ak ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými a právnymi podkladmi potrebnými na užitočné zodpovedanie položených otázok (rozsudok z 12. novembra 2015, Hewlett-Packard Belgium, C-572/13, EU:C:2015:750, bod 25 a citovaná judikatúra).
- 64 Na druhej strane v rámci postupu upraveného v článku 267 ZFEÚ sú úlohy Súdneho dvora a vnútroštátneho súdu jasne oddelené a výklad vnútroštátnych právnych predpisov prináleží výhradne vnútroštátnemu súdu. Súdnemu dvoru teda neprináleží vyjadrovať sa v rámci prejudiciálneho konania k výkladu vnútroštátnych ustanovení. Súdny dvor má totiž v rámci rozdelenia právomocí medzi súdmi Únie a vnútroštátnymi súdmi zohľadniť skutkový a právny rámec, do ktorého patria prejudiciálne otázky, tak ako ho vymedzilo rozhodnutie vnútroštátneho súdu (rozsudok zo 14. novembra 2019, Spedidam, C-484/18, EU:C:2019:970, body 28 a 29).
- 65 Z týchto skutočností vyplýva, že výklad vnútroštátneho práva, ktorý predložili ADEPI a Ventanilla Única Digital v súvislosti s informáciami, ktoré je právnická osoba oprávnená požadovať, nemôže postačovať na vyvrátenie prezumpcie relevantnosti uvedenej v bode 63 tohto rozsudku.
- 66 Keďže druhá otázka navyše nespadá pod žiadnu z troch hypotéz uvedených v judikatúre pripomenutej v bode 63 tohto rozsudku, treba konštatovať, že táto otázka je prípustná.

O veci samej

- 67 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 a zásada rovnosti zaobchádzania majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave oprávňujúcej právnickú osobu, ktorá je zriadená a kontrolovaná organizáciami spravujúcimi práva duševného vlastníctva a ktorej je zverená správa oslobodení od platieb a správa vrátení kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie, požadovať prístup k informáciám potrebným na výkon kontrolných právomocí, ktoré sú jej z tohto titulu zverené, a to bez toho, aby bolo možné voči nej namietať najmä tajomstvo obchodných záznamov stanovených vnútroštátnym právom.
- 68 Po prvé treba uviesť, že možnosť požadovať informácie umožňujúce kontrolovať správne uplatňovanie vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie je neoddeliteľnou súčasťou výnimky stanovenej v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29.
- 69 Z článku 5 ods. 2 písm. b), ako aj z odôvodnenia 35 smernice 2001/29 totiž vyplýva, že v členských štátoch, ktoré zaviedli výnimku pre rozmnoženinu na súkromné použitie, musí byť nositeľom práv poskytnutá primeraná kompenzácia, aby sa im dostatočne vynahradilo používanie ich chránených diel alebo iných predmetov ochrany bez udelenia ich súhlasu. Okrem toho v súlade s odsekom 5 toho istého článku nemôže zavedenie výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie neodôvodnene poškodzovať oprávnené záujmy nositeľa práv. Z toho vyplýva, že tieto ustanovenia stanovujú členskému štátu, ktorý zaviedol do svojho vnútroštátneho práva výnimku pre rozmnoženinu na súkromné použitie, povinnosť dosiahnuť výsledok v tom zmysle, že daný členský štát musí v rámci svojich právomocí zabezpečiť účinné vyberanie tejto kompenzácie určenej na odškodnenie autorov, ktorým bola spôsobená ujma, a to najmä ak bola spôsobená na jeho území, pričom v opačnom prípade by boli dané ustanovenia zbavené potrebného účinku (rozsudky zo 16. júna 2011, *Stichting de Thuiskopie*, C-462/09, EU:C:2011:397, body 33 a 34, ako aj z 9. júna 2016, *EGEDA a i.*, C-470/14, EU:C:2016:418, bod 21 a citovaná judikatúra).
- 70 V rámci systému, ktorý sa zakladá na jednostranných vyhláseniach hospodárskych subjektov na účely určenia tak súm, ktoré sú splatné z titulu kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie, ako aj predajov, ktoré musia byť od tejto kompenzácie oslobodené, predstavuje oprávnenie subjektu povereného správou tejto kompenzácie spočívajúce v overovaní pravdivosti predmetných vyhlásení nevyhnutnú podmienku na zabezpečenie účinného výberu uvedenej kompenzácie.
- 71 V dôsledku toho musí mať osoba poverená správou systému kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie jednak možnosť overiť, či sú splnené požadované podmienky na získanie osvedčenia o oslobodení. Ak sa po vykonaní tejto kontroly ukáže, že tieto podmienky nie sú splnené, povinnosť zabezpečiť účinné vyberanie kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie vyžaduje, aby bolo zabezpečené, že táto právnická osoba môže na druhej strane vypočítať a vybrať sumy splatné z titulu tejto kompenzácie, a to od okamihu, keď podmienky na udelenie osvedčenia o oslobodení neboli alebo už nie sú splnené. Plnenie týchto úloh uvedenou právnickou osobou by však bolo sťažené, ak by kontrolovaná osoba mohla s odvolaním sa na tajomstvo obchodných záznamov odmietnuť prístup k účtovným informáciám potrebným na takéto plnenie úloh.

- 72 Treba dodať, že to platí aj vo vzťahu k osobám, ktoré síce nie sú oslobodené od platenia kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie, ako sú napríklad výrobcovia, dovozcovia alebo distribútori, avšak môžu ju buď preniesť na svojho zákazníka, ak tento zákazník nie je držiteľom osvedčenia o oslobodení, alebo požiadať právnickú osobu o jej vrátenie, ak je ich zákazník držiteľom takéhoto osvedčenia. Právnická osoba, ktorej je zverená správa systému kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie, totiž musí mať možnosť požiadať o prístup k údajom, na základe ktorých možno overiť nákupy a predaje podliehajúce povinnosti zaplatiť kompenzáciu za rozmnoženinu na súkromné použitie, ako aj nákupy a predaje oslobodené od tejto kompenzácie.
- 73 Vzhľadom na uvedené sa tieto kontroly musia týkať výlučne skutočností, ktoré umožňujú jednak overiť, či sú podmienky požadované na priznanie oslobodenia alebo vrátenia skutočne splnené, a jednak vypočítať sumy, ktoré z titulu kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie musia prípadne zaplatiť osoby, ktoré nie sú od takejto povinnosti oslobodené, ako sú výrobcovia, dovozcovia alebo distribútori, alebo osoby, ktorým bolo neoprávnene vydané osvedčenie o oslobodení alebo priznané vrátenie. Okrem toho, pokiaľ sú predmetné skutočnosti dôverné, právnická osoba a spravujúce organizácie, ktoré sa s týmito informáciami oboznámili v rámci svojich úloh, sú povinné zachovať ich dôvernú povahu. V prejednávanej veci sa zdá, že článok 12 ods. 1 kráľovského dekrétu č. 1398/2018 má za cieľ uložiť takúto povinnosť, čo však prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.
- 74 Po druhé z dôvodov analogických dôvodom uvedeným v bodoch 56 a 57 tohto rozsudku zásada rovnosti zaobchádzania nemôže spochybniť také ustanovenia, akými sú ustanovenia zákona o duševnom vlastníctve a ustanovenia kráľovského dekrétu č. 1398/2018 týkajúce sa právomocí priznaných právnickej osobe v rámci správy oslobodení od platieb a správy vrátení kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie.
- 75 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, ako aj zásada rovnosti zaobchádzania sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave oprávňujúcej právnickú osobu, ktorá je zriadená a kontrolovaná organizáciami spravujúcimi práva duševného vlastníctva a ktorej je zverená správa oslobodení od platieb a správa vrátení kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie, požadovať prístup k informáciám potrebným na výkon kontrolných právomocí, ktoré sú jej z tohto titulu zverené, a to bez toho, aby bolo možné voči nej namietat' najmä tajomstvo obchodných záznamov stanovených vnútroštátnym právom, pričom táto právnická osoba je povinná zachovať dôvernú povahu získaných informácií.

O trovách

- 76 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

1. Článok 5 ods. 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti a zásada rovnosti zaobchádzania

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

nebránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej je právnická osoba, ktorá je zriadená a kontrolovaná organizáciami spravujúcimi práva duševného vlastníctva, poverená správou oslobodení od platieb a správou vrátení z titulu kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie, pokiaľ táto vnútroštátna právna úprava stanovuje, že osvedčenia o oslobodení a vrátenia sa musia poskytovať včas a v súlade s objektívnymi kritériami, ktoré neumožňujú tejto právnickej osobe zamietnuť žiadosť o udelenie takéhoto osvedčenia alebo o vrátenie na základe záverov zahrňajúcich uplatnenie voľnej úvahy, a pokiaľ proti jej rozhodnutiam o zamietnutí možno podať prostriedok nápravy na nezávislý orgán.

2. Článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, ako aj zásada rovnosti zaobchádzania

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

nebránia vnútroštátnej právnej úprave oprávňujúcej právnickú osobu, ktorá je zriadená a kontrolovaná organizáciami spravujúcimi práva duševného vlastníctva a ktorej je zverená správa oslobodení od platieb a správa vrátení kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie, požadovať prístup k informáciám potrebným na výkon kontrolných právomocí, ktoré sú jej z tohto titulu zverené, a to bez toho, aby bolo možné voči nej namietat' najmä tajomstvo obchodných záznamov stanovených vnútroštátnym právom, pričom táto právnická osoba je povinná zachovať dôvernú povahu získaných informácií.

Podpisy